

kordmøde, jf. konkurslovens § 169. Der er tale om en ændring i forhold til gældende ret.

Det følger af den nævnte bestemmelse i konkurslovens § 169, at skifteretten indkalder til et møde straks efter akkordforhandlingernes åbning, hvor fordringshaverne opfordres til at anmelde deres krav. Der er ikke pligt til at fastsætte en frist for anmeldelse af krav til skifteretten.

Bestemmelsen i stk. 3 indebærer, at i tilfælde, hvor der inden forældelsesfristens udløb er fastsat en bestemt frist for anmeldelse af kravet i boet eller en bestemt dato for afholdelse af tvangsakkordmøde, er anmeldelse inden for denne frist tilstrækkelig, uanset at forældelsesfristen efter de almindelige regler ville være udløbet i anmeldelsesperioden.

Der henvises til pkt. 3.3.1.3 i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Til § 18

Det foreslås, at der på samme måde som efter den gældende regel i retsplejelovens § 527 sker afbrydelse af forældelsen ved indgivelse af anmodning om udlæg. De foreslåede bestemmelser i § 18, stk. 1-3, svarer med forskellige tilføjelser til den gældende § 527 i retsplejeloven.

Ligesom konkurslovens § 241 og dødsboskiftelovens § 82, stk. 5, gælder retsplejelovens § 527 ikke alene i relation til 1908-loven og Danske Lov 5-14-4, men også i relation til specielle forældelsesregler i anden lovgivning. Det foreslås ved § 3, nr. 3, i det samtidig fremsatte forslag til lov om ændring af forskellige lovbestemmelser om forældelse af fordringer m.v. (Ændringer som følge af en ny lov om forældelse af fordringer, ophævelse af købelovens reklamationsfrister ved visse køb m.v.), at bestemmelsen i retsplejelovens § 527 ophæves, men det foreslås samtidig i nærværende lovforslags § 28, at forældelseslovens regler, herunder § 18, som udgangspunkt også finder anvendelse i relation til specielle forældelsesregler i anden lovgivning. En regel svarende til retsplejelovens § 527 vil således fortsat gælde i relation til specielle forældelsesregler i anden lovgivning.

Herudover foreslås det som noget nyt, at en offentlig myndigheds pålæg til skyldnerens arbejdsgiver om lønindeholdelse også skal afbryde forældelsen, jf. § 18, stk. 4.

Til stk. 1

Efter stk. 1 afbrydes forældelsen ved indgivelse af anmodning om udlæg, hvis fordringshaveren søger retten fremmet inden for rimelig tid.

Bestemmelsen vil på samme måde som retsplejelovens § 527 gælde uanset udlægsgrundlagets karakter, det vil sige uanset om grundlaget for udlæg er dom, betalingspåkrav med påtegning efter retsplejelovens § 477 e, stk. 2, forlig, gældsbevis, pantebrev, veksel eller check mv., jf. retsplejelovens § 478, stk. 1.

De fleste udlægsgrundlag udgør et særligt retsgrundlag efter lovforslagets § 5. Det gælder domme, påtegnede betalingspåkrav, forlig, gældsbevis og pantebrev, der samtidig er gældsbevis. Fordringer, der hviler på sådanne udlægsgrundlag, er underkastet en 10-årig forældelsesfrist efter bestemmelsen i § 5, og efter afbrydelse af fristen løber for hovedstolen en ny frist på 10 år fra fogedforretningens afslutning, jf. lovforslagets § 19, stk. 1 og 6.

En opgørelse i fogedretten i forbindelse med foretagelse af udlæg etablerer som udgangspunkt ikke et særligt retsgrundlag for påløbne renter og omkostninger, jf. bemærkningerne til lovforslagets § 5. I lovforslagets § 19, stk. 7, foreslås imidlertid, at hvis der for en fordring med særligt retsgrundlag sker afbrydelse af forældelsesfristen ved indgivelse af anmodning om udlæg, løber en ny forældelsesfrist på 10 år *også* for de under fogedforretningen opgjorte omkostninger og uforældede renter.

Det er på samme måde som efter retsplejelovens § 527 en betingelse for, at indbringelsen af en udlægsbegæring har »egentlig« afbrydelsesvirkning, at fogedforretningen fremmes inden for rimelig tid, jf. bestemmelsens 2. led. Det foreslås at anvende formuleringen »inden for rimelig tid« i stedet for »uden ugrundet ophold«, således at der er overensstemmelse mellem § 18, stk. 1, og § 16, stk. 1, med hensyn til kravet om opfølgning af det retslige skridt.

At fogedforretningen skal fremmes inden for rimelig tid, indebærer bl.a., at hvis fogedforretningen ikke gennemføres – f.eks. fordi rekvisitenten udebliver fra forretningen, jf. retsplejelovens § 492, stk. 1 – vil udlægsbegæringen alene kunne have virkning som en foreløbig afbrydelse, der skal følges op inden 1 år, jf. lovforslagets § 20, stk. 3, 2. led.

Anmodningen om udlæg vil have »egentlig« afbrydelsesvirkning, uanset om udlægsforretningen faktisk fører til foretagelse af udlæg eller alene til konstatering af, at skyldneren ikke ejer noget, der kan gøres til genstand for udlæg, dvs. ved skyldnerens afgivelse af insolvenserklæring.

Det er i nyere retspraksis antaget, at retsplejelovens § 490, stk. 2, skal forstås således, at en begæring om afholdelse af en fogedforretning skal tages til følge, selv om der foreligger en insolvenserklæring, hvis formålet er at afbryde forældelsen, jf. herved Uge-